

ци разгръщали своите килими, Смирна и Антиохия изпращали своите копри-ни, Тир превозвал своите картини върху платна и украсени стъкла, а Александрия изпращала своите тънки ленени платна и особено пакети копринена хартия, бързо разземана от многобройните преписвачи, които разпространя-вали аскетически произведения по всички палестински манастири. Армен-ците пристигали с многобройни кервани за обмяна на суровите произведения на своите планински мини за оръжия и разкошни предмети. Жителите на Етиопия, които все още държали в свои ръце вътрешните пътища на Червено море, превозвали слонова кост и особено тъй необходимия за йерусалимските църкви тамян, цингийско злато на зърна, обработен изумруд и подправки от Индия. Китайските и индийските копринени изделия поразявали погледа с фантастичността на своите шарки, а съперничащи с тях били произведенията на императорските копринени фабрики - те пък с правилността на рисунката и изображенията на човешки фигури и на животни. Арабските търговци от Медина и Мека пристигали със своите камили и изпълвали града със свой-ствените им звуци и шум... Те обменяли подправки и благовония от своите страни със златни изделия от Йерусалим, йерихонски фурми, сухи плодове от Палестина и пр.

Евреите, които не спазвали разпоредбите на императорите, сновяли всред тези тълпи, като се намесвали във всички търговски сделки и главно като сменяли пренесените от чужди страни монети с римски, които били в обръщение навсякъде, поради още господстващото влияние на Рим. Тук нахални и алчни агенти на хазната със записи в ръце скривали купища от докараните стоки и вземали търговски мита от 1 до 50 процента от цената.

След Йерусалим най-значителен град в Палестина бил Газа. Освен със своето търговско значение на границата на пустинята на пътя към Черве-но море и Египет, градът се славел със своите школи, от които излезли много учени. Между тях са Еней Газски, прославил се със своето съчинение, в което с философски доводи защитил християнските истини; Зосима, предаден на смъртно наказание от Зенон за участие в заговора на Ил; Прокопий, автор на тълкувания на Библията, много ценни, като се вземе под внимание състоя-нието на Палестина при евреите и при византийските императори, и на извес-тия панегирик на император Анастасий; Харикий, негов ученик и панеги-рист, съчиненията на когото по изящество и съвършенство на формата съпер-ничат на класическите произведения на древността, макар да им отстъпват по композиция и мисъл, вследствие на общия литературен упадък; и накрая, последният - преподавателят в Атинската школа Исидор Газски, който в научните си увлечения предполагал, че ще намерят в Персия през VI в. осъществяване на Платоновата република от суровите монархии на Киропе-дия и който, заедно с други шест философи се отправил към двореца на Хозрой, но след шест месеца молил със сълзи Юстиниан да се върне в Газа.

В съседния на Газа Майюм се намирала църква, построена при Теодо-сий от св. Зенон, а в околностите на манастира, дето Север Антиохийски се